

L'amor és...

Diu la llegenda que sant Valentí era un sacerdot que exercia a Roma al segle III i que va esdevenir el patró dels enamorats perquè es va dedicar a casar en secret joves soldats a qui no se'ls permetia fer-ho perquè no sé quin emperador pensava que lluitarien més bé si no tenien pardalets d'enamorat al cap. És ben bé que no hi ha amor sense sofriment, perquè, de fet, el 14 de febrer és el dia que van executar el pobre Valentí per fer cas omís de les normes!

Fa uns dies vaig tenir el goig d'anar a una exposició que es titulava "T'estimo? Una història de l'amor i el matrimoni" al Museu d'Història de Catalunya. El muntatge, divers i molt ben estructurat, feia un repàs històric de com ha evolucionat l'amor al llarg dels segles, i acabava amb una pregunta simple, que no senzilla, al final del recorregut: L'amor és...?

Entre les respostes, múltiples variants (tantes com assistents?), d'escriptura lliure. És curiós com una sola pregunta pot generar tantes rèpliques diferents. Fins i tot m'atreviria a dir que una mateixa persona contestaria coses diferents al llarg de la seva vida. O potser no. El més científic definia l'amor com un còctel d'hormones i estímuls neuronals, i això no crec que variï gaire amb el temps; i el més romàntic deia un simple i alhora grandios "tu", que segurament no canviaria la resposta al cap de deu anys, però potser el "tu" ja no seria el mateix.

Indefectiblement, allò que hem viscut i allò que vivim altera la percepció que tenim de l'amor. L'amor és moltes coses. És voler creure que durarà per sempre, però sense creure que es regarà sol; és passió i comprensió; és vitalitat i felicitat; és oblidar la resta del món sense oblidar qui ets i què vols; és dir "t'estimo, amor meu" sense afegir "però ja et canviaré!".

Alguns diuen que l'amor fa mal i que va associat a la traïció, al desesper i a la manca de llibertat. Segurament tenen raó, però tot és relatiu. Les grans històries d'amor han estat tragèdies, però no per això han deixat de ser grans històries d'amor. Tots hem sofert el desamor que esqueixa el cor i el deixa fet bocinets, i que fa que odiem les parelles aquelles tan apegaloses que es miren i riuen i es toquen i es xiuxiuegen coses a cau d'orella. Però, val més no arriscar-se per no sofrir? Per mi no, principalment perquè jo crec que l'amor és allò que et fa oblidar i/o suportar les misèries del món que ens aguaiten, que en són moltes.

I potser per això, o perquè els dies passen molt de pressa i la vida també, i ja he anat a massa enterraments en el què portem d'any, jo, que sempre havia renegat del dia de Sant Valentí (en pro de Sant Jordi, tot s'ha de dir), he decidit celebrar aquest dia dels enamorats importat. Perquè qualsevol dia és una bona excusa per celebrar l'amor del bo, aquell que fa girar el món.

"Si hi ha algú d'aquest poble que no conegui l'art d'estimar, que llegeixi aquest poema i, instruït per la lectura, que estimi".

"L'art d'estimar". Ovidi, segle I

Normal
0

21

false
false
false

ES
X-NONE
X-NONE


```
/* Style Definitions */  
table.MsoNormalTable  
{mso-style-name:"Tabla normal";  
mso-tstyle-rowband-size:0;  
mso-tstyle-colband-size:0;  
mso-style-noshow:yes;  
mso-style-priority:99;  
mso-style-qformat:yes;  
mso-style-parent:"";  
mso-padding-alt:0cm 5.4pt 0cm 5.4pt;  
mso-para-margin-top:0cm;  
mso-para-margin-right:0cm;  
mso-para-margin-bottom:10.0pt;  
mso-para-margin-left:0cm;  
line-height:115%;  
mso-pagination:widow-orphan;  
font-size:11.0pt;  
font-family:"Calibri","sans-serif";  
mso-ascii-font-family:Calibri;  
mso-ascii-theme-font:minor-latin;  
mso-fareast-font-family:"Times New Roman";  
mso-fareast-theme-font:minor-fareast;  
mso-hansi-font-family:Calibri;  
mso-hansi-theme-font:minor-latin;  
mso-bidi-font-family:"Times New Roman";  
mso-bidi-theme-font:minor-bidi;}
```